

[Schmidt.]

vilde hen, til Danmark eller Tyskland. Da kom man selv i Tanker om, at der var mange uden for Nordslesvig boende, der havde Tilknytning til dette Land og maatte tale med i et saadant Spørgsmaal, netop fordi de var født i Landet eller havde været længe i Landet eller havde nære Slægtinge dér. Det vil komme til at spille en Rolle ogsaa videre i Fremtiden, og derfor maa man have Blikket aabent for, at det kræver særlige Hensyn. Det er dette, jeg beder Ministeren om at tage i dette Spørgsmaal, at man tænker paa dette og anerkender, at der kan være en saadan moralsk Forpligtelse mellem Mennesker, der lever uden for Staten og ikke er danske Statsborgere, og disse Mennesker i Nordslesvig, en Forpligtelse, som det næsten er umuligt at opfylde paa anden Maade end ved, at man faar Lov til at opholde sig dér, i det mindste opholde sig, i mange Tilfælde ogsaa søge Arbejde dér; for at transferere Penge over Grænsen bliver jo mere og mere umuligt. Men derudover kunde jeg jo nok ønske, at Danmark gik den Vej, som jeg har anbefalet før, at man med den sydlige Nabo — og det er denne, der særlig kommer i Betragtning, hvad Nordslesvig angaar; det er nu for Resten ikke for Nordslesvig alene, disse Synspunkter gælder, de gælder hele Landet, men dog særlig Nordslesvig, og jeg synes, det kunde være rimeligt at skaffe en Del af disse Vanskeligheder af Vejen, hvis man, som jeg før har anbefalet, kunde enes med den sydlige Nabo om visse Regler om, hvorledes man vilde ordne disse Forhold. Jeg tænker her særlig paa § 6, 2det Stykke, hvor man jo forudser saadanne Aftaler med fremmede Stater med Hensyn til dem, der i Uddannelsesøjemed ønsker at tage Ophold og ogsaa at faa Arbejdstilladelse i Landet. Dér synes man altsaa, det er rimeligt at træffe Aftaler med andre Stater; jeg synes, det er vigtigere her end paa dette andet Omraade, og derfor kunde jeg ønske, at man kunde beslutte sig til et saadant Skridt; det vilde være Anerkendelse værd.

Justitsministeren (Steincke): Jeg takker de ærede Ordførere, der har udtalt deres Tilslutning til Forslaget, og skal i øvrigt gøre nogle enkelte Bemærkninger til de fremsatte Udtalelser.

Det ærede Medlem Hr. Hartel omtalte Spørgsmaalet om Udlændinges Adgang til at erhverve Jord m. v. og henstillede, at § 6 administreredes i Overensstemmelse med de Betragtninger, der ligger til Grund for det ærede Medlems Syn paa en Lovgiv-

ning af den angivne Art. Maa jeg herom sige, at det er et Spørgsmaal, som overvejes af Regeringen, hvilket den højtærede Statsminister allerede tidligere har meddelt. Disse Overvejelser om Udlændinges Adgang til at erhverve Jord er kommet betydelig videre siden Efteraaret, men det er et meget vanskeligt Lovgivningsomraade. Vi beskæftiger os for Øjeblikket i Justitsministeriet med Forslag i den Retning og forhandler med Udenrigsministeriet, og jeg regner ikke med, at der vil gaa lang Tid, før vi har afsluttet Arbejdet, uden at jeg dog i Dag tør sige, hvilket Resultat vi kommer til. Hvad angaar § 6, mener jeg ikke, man kan administrere den under Hensyn til netop dette Problem. § 6 administreres i Virkeligheden, som Forholdene ligger takket være den store Arbejdsløshed, desværre, kan man sige, strengere og strengere. Det er næsten en Art Nødværge fra dansk Side, at man er nødt til en strengere Administration.

Det ærede Medlem Hr. Hartel saa noget for sort paa Forholdene efter min Opfattelse, naar han sagde, at Mac Donalds Arbejde ikke havde ført til noget Resultat. Det ærede Medlem sigtede dermed til Mac Donalds berømte Erklæring, men denne har ikke været ensbetydende med, at man har opgivet at føre disse Spørgsmaal, Undersøgelserne om Flygtningenes Stilling, Nansen-Kontoret o. s. v., videre i Forbundsforamlingen. Jeg har netop i Gaar, tror jeg det er, faaet en Skrivelse fra Udenrigsministeriet vedrørende disse Spørgsmaal og Undersøgelserne og Forhandlingerne i Folkeforbundet af 23. Januar 1936, en ret omfattende Skrivelse, der viser, at man i høj Grad er opmærksom paa de Vanskeligheder, de nuværende Forhold bereder Landene trindt om, og ogsaa fortsætter med Overvejelser og Undersøgelser, saaledes at jeg forhaabentlig er i Stand til at berolige det ærede Medlem Hr. Hartel med, at den Tid dog formentlig ikke er fjern, da man opnaar en noget bedre Organisation af disse Problemer end i Øjeblikket. Det er ogsaa nødvendigt, efterhaanden som Forholdene skærpes forskellige Steder, særlig i Tyskland over for Jøder og politiske Flygtninge.

Endelig omtalte det ærede Medlem Hr. Hartel § 9, 2det Stykke, hvorefter den, som for eller uden Vederlag yder Udlændinge Logi, er pligtig at afkræve dem forskellige Oplysninger og altsaa kan rammes af Bødestraf, hvis han ikke opfylder Forpligtelsen. Det ærede Medlem henstillede, at man administrerede denne Bestemmelse saa lempeligt som muligt og nævnte Eks-